

dosarul nr. 2ra-691/2020

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (C. Botnaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Timciuc Valentin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Timciuc Valentin
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „IHCEKO” Societate cu Răspundere
Limitată cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a
fost respins apelul declarat de Timciuc Valentin și a fost menținută hotărârea din 26
aprilie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

c o n s t a t ă

La 06 decembrie 2018 Timciuc Valentin a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „IHCEKO” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că pe parcursul lunilor august-
noiembrie 2011 a acordat mai multe împrumuturi pârâtului, după cum urmează:

→ la 12.08.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 4163 suma de 320000 lei;

→ la 16.08.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 12548 suma de 80000 lei;

→ la 18.08.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 2571 suma de 9000 lei;

→ la 23.08.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 13740 suma de 48750 lei;

→ la 25.08.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 15916 suma de 320 lei;

→ la 05.09.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 6955 suma de 150000 lei;

→ la 05.10.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 7269 suma de 180000 lei;

→ la 06.10.2011 prin intermediul BC ”Moldova-Agroindbank” SA filiala
Soroca, conform documentului nr. 12724 suma de 5000 lei;

- la 07.10.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 13053 suma de 38000 lei;
- la 11.10.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 12311 suma de 210000 lei;
- la 25.10.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 9159 suma de 100750 lei;
- la 26.10.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 4225 suma de 23000 lei;
- la 08.11.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 678.3 suma de 1 86300 lei;
- la 09.11.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr.3481 suma de 100000 lei;
- la 22.11.2011 prin intermediul BC "Moldova-Agroindbank" SA filiala Soroca, conform documentului nr. 10277 suma de 8600 lei.

Astfel, în perioada de referință a acordat pârâtului în calitate de împrumut rambursabil fără dobândă suma de 1 459 720 lei.

La momentul acordării împrumutului nu a fost stabilit un termen de rambursare a acestuia, întrucât pârâtul în acea perioadă trecea printr-o serie de reorganizări și redresări economice, se preconizau diferite proiecte economice și investiționale care urmau să aibă ca efect obținerea profiturilor atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, motiv pentru care rambursarea sumelor împrumutate urma a fi puse în discuție anume după obținerea respectivelor profituri.

A susținut Timciuc Valentin că la acel moment activa în calitate de director al ÎCS „IHCEKO” SRL și folosea toate posibilitățile ca întreprinderea să prospere într-un timp cât mai rapid. Ulterior, în funcția de director a fost aleasă o altă persoană.

Pretinde reclamantul că, dat fiind faptul că împrumuturile nu au fost acordate pe un termen concret, la 02.07.2017 a înaintat administrației pârâtului o somație, prin care a solicitat ca suma împrumutată să fie restituită în termen de 7 zile din momentul recepționării somației.

A menționat că încă în anul 2012, în urma inventarierii resurselor pârâtului, s-a constatat faptul virării pe conturile pârâtului din partea dânsului ca creditor a sumei de 1480 000 lei în scopul finanțării lucrărilor de construcție-reparație, precum și pentru procurarea utilajelor și a materialelor. La fel, comisia de inventariere a constatat existența posibilității ca reclamantul să se adreseze în instanță în scopul încasării întregii sume împrumutate.

Deși până la data formulării în instanță a acțiunii au trecut mai bine de patru luni, iar pârâtul nu a acordat răspuns la somație, în condițiile art. 617 Cod civil, acesta începând cu 03.08.2018 este în întârziere. Pârâtul se comportă cu rea-credință și nu restituie datoria.

A solicitat reclamantul încasarea din contul ÎCS „IHCEKO” SRL în beneficiul său a sumei împrumutului în mărime de 1 459 720 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central acțiunea a fost respinsă; s-a încasat de la Timciuc Valentin în beneficiul ÎCS

„IHCEKO” SRL cheltuielile de judecată sub forma de asistență juridică în sumă de 20 000 de lei.

Timciuc Valentin a contestat cu apel hotărârea din 26.04.2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Timciuc Valentin și a fost menținută hotărârea din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat că deși reclamantul Timciuc Valentin pretinde la restituirea sumei de 1 459 720 lei cu titlu de împrumut, însă, nici în ședința instanței de fond și nici în ședința instanței de apel, nu a prezentat vreun înscris din care să rezulte careva raporturi juridice de împrumut, din care instanța ar reține că acesta ar fi împrumutător, iar pârâtul ar fi împrumutat, așa cum cere obiectul contractului de împrumut, potrivit art. 867 Cod civil.

Prin urmare, dacă reclamantul pretinde la neexecutarea din partea pârâtului a unei obligații de restituire a împrumutului, urma să prezinte instanței un act juridic din care instanța să deducă existența unor asemenea raporturi obligaționale, ceea ce la materialele cauzei nu se atestă. Or, chiar din textul cererii de chemare în judecată, dar și din textul cererii de apel rezultă că reclamantul Timciuc Valentin recunoaște lipsa unui act juridic ca-atare încheiat între părți, care să îmbrace forma unui contract de împrumut în formă scrisă.

Curtea de Apel a conchis că reclamantul Timciuc Valentin, nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, nu și-a probat pretențiile invocate, nu a demonstrat existența raportului juridic de împrumut cu ÎCS „IHCEKO” SRL, sub aspectul faptului încheierii unui act juridic și a dreptului la încheierea acestuia din numele său ca administrator.

Or, potrivit actului de constituire și anume conform Capitolului VII par.7.3.2 din Statutul ÎCS „IHCEKO” SRL, administratorul sau persoana terță, căreia i-au fost delegate atribuții de administrare, nu are dreptul la încheierea tranzacțiilor (încheierea, modificarea, rezilierea contractelor sau a altor acorduri), cheltuirea banilor sau înstrăinarea patrimoniului, suma (costul) căreia depășește 50.000 dolari SUA, sau o serie de tranzacții, care per total în decurs de 3 luni depășește 100.000 dolari SUA, fără acordul prealabil al Adunării Generale (Asociat unic al Societății).

La 06 februarie 2020 Timciuc Valentin a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat interpretarea eronată a legii de către instanțele de judecată, precum și aprecierea arbitrară a probelor. Recurentul menționează că din probele și înscrisurile prezentate instanței rezultă cu certitudine faptul că el a transmis pârâtului suma pe care o solicită a-i fi restituită.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin avizul de recepție se atestă că Timciuc Valentin a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 20.01.2020. (f.d. 210). Prin urmare, recursul depus la data de 06.02.2020 este în termen.

Curtea Supremă de Justiție a transmis copia recursului către intimat, însă plicul de corespondență a fost restituit instanței cu mențiunea „nereclamat”.

Examinând temeiurile recursului declarat de Timciuc Valentin în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Timciuc Valentin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Timciuc Valentin.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Timciuc Valentin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru